

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΣΤΗ ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΡΓΩ

Η **Γκαλερί Αργώ** υποδέχεται στους χώρους της τον **Πέτρο Ζουμπουλάκη** ο οποίος θα παρουσιάσει την καινούργια του δουλειά με ζωγραφικά έργα, κάτω από το γενικό τίτλο **«Εσωστρέφεια σε μικρό format»**, η οποία θα εγκαινιαστεί την **Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου** στις 7 το απόγευμα και θα διαρκέσει **ως τις 11 Μαρτίου 2023**.

Σχετικά με την έκθεση αυτή του Πέτρου Ζουμπουλάκη, ο **Μάνος Στεφανίδης**, υπογραμμίζει μεταξύ άλλων:

« [...] Η τελευταία τώρα, ενότητα που παρουσιάζεται είναι οι συνθέσεις που ο Ζουμπουλάκης φιλοτέχνησε στην περίοδο της κρίσης, στην εποχή του κορονοϊού, αλλά και εκείνα τα χρόνια όπου όλοι οι υπόλοιποι ετοιμαζόμασταν να γιορτάσουμε, όπως μπορούσαμε και όσο μας επέτρεπαν οι συνθήκες, τα 200 χρόνια από την Εθνική Παλιγγενεσία. Αλλά και να τιμήσουμε τα 100 χρόνια από μία μεγάλη, εθνική καταστροφή αφού στην ελληνική ιστορία ο θρίαμβος και η πανωλεθρία συχνά συμπορεύονται... Αυτό ήταν το κλίμα μέσα στο οποίο ο καλλιτέχνης δημιούργησε την ενότητα με θέμα το αλκοόλ. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία, και ουσιαστική και συμβολική. [...] Ο Ζουμπουλάκης όσο μεγαλώνει, τόσο γίνεται πιο οξύς εκφραστικά, τόσο αξιοποιεί το υποδόριο χιούμορ και την παρατηρητικότητα του. Νομίζω πως οι πίνακες που φιλοτεχνήθηκαν αυτά τα τελευταία χρόνια αποκαλύπτουν έναν άλλον Ζουμπουλάκη, κομψό όσο και βαθύ, χαριτωμένο όσο και ουσιαστικό, μάστορα όσο και εκτεθειμένο στο απρόοπτο και το λάθος. Με άλλα λόγια, εν προκειμένω, ο Ζουμπουλάκης πειραματίστηκε εκτός της πεπατημένης και μακριά από τις σιγουριές της τεχνικής του. Και αυτό συνέβη κυρίως γιατί το συγκεκριμένο θέμα τον ξεσήκωσε υπαρξιακά ώστε να συνοψίσει όλες τις έως τώρα κατακτήσεις του και να προχωρήσει ένα βήμα εμπρός. Νομίζω πως το βαθύτερο περιεχόμενο της συγκεκριμένης ενότητας είναι η χαρά αλλά και το ρίσκο της ζωής, η νύχτα, η περιπέτεια, το αλκοόλ σαν διαρκής φυγή, ο έρωτας αλλά και η μοιραία απογοήτευση από το τέλος του... Επιπλέον η μοναξιά, ο φόβος του θανάτου αλλά και η σκωπτική θεώρηση των ανθρώπινων. Της ανθρώπινης μωρίας που μόνο ένα ποτήρι κρασί μπορεί να τιμωρήσει. Δηλαδή η φιλοσοφία, το κέφι αλλά και η τρέλα που μπορούν να προκύψουν εμπρός σ' ένα ποτήρι κρασί. [...] Από το αφέντι των πρώιμων ιμπρεσιονιστών και του Πικάσο ως τις σαμπάνιες και το κονιάκ του Toulouse Lautrec και του Matisse, από τα καμπαρέ της Μονμάρτης ως τα καταγώγια της Άρλ και από το Βερολίνο του Μεσοπολέμου ως τις μπαρόκ πλατείες της Ρώμης, οι καλλιτέχνες του εξπρεσιονισμού, του φουτουρισμού, του κυβισμού, του νταντά μοιάζουν ν' ανακατεύουν με αλκοόλ τα χρώματά τους και να διαποτίζουν με καθαρό σπύρτο την έμπνευση και τις ιδέες τους. Πρόκειται για το αλκοόλ της απόγνωσης, της λησμονιάς και της συγχώρησης αλλά και της ανατροπής ή της επανάστασης. Το αλκοόλ της ελπίδας. Ο Ζουμπουλάκης καταγράφει μοναχικές φιγούρες σε μπαρ που στοχάζονται σαν τον Van Gogh στο περιώνυμο καφενείο του, σχετικά με την αυτοκτονία ή την τρέλα... [...]»

Μιλώντας για τη δουλειά του, ο **Πέτρος Ζουμπουλάκης**, μας αναφέρει:

[...] «Η κρίση (κρίσεις;) και οι πολλαπλές συνέπειές της σε βάθος χρόνου “τροφοδότησε” την θεματική μου αυτή. Πάντοτε ήμουν επιρρεπής στον κοινωνικό σχολιασμό που “ανεπαισθήτως” εισέδνε στη δουλειά μου ή μάλλον σε κάποιες φάσεις της. Ζώντας μian ολόκληρη ζωή σε μια πόλη σαν την Αθήνα δεν μπορείς να τον αποφύγεις. Σε πιέζει και σε εκβιάζει να τον βγάλεις, δεν σε αφήνει αδιάφορο, όσο και να θέλεις να κάμεις αμιγή ζωγραφική. Είναι μια πόλη θεματικά πλούσια και πληθωρική. Αυτή η δουλειά λοιπόν θέμα της έχει το ποτό, “θεσμό” πανάρχαιο, παρηγοριά προσωρινή και καταφύγιο πρόσκαιρο μέχρι να γίνει μόνιμο, οριστικό και ολέθριο, που όμως του οφείλουμε πολλά, του οφείλει πολλά ο πνευματικός μας πολιτισμός... (αρκεί να σκεφθούμε πόσο πιο φτωχός θα ήταν χωρίς την ...συμβολή του). Η μικρή εγκατάστασή μου, αναπαράσταση καλύτερα, ανάμνηση από τη θητεία μου στο θέατρο είναι. Το Vintage και το Retro πάντα με γοήτευαν και με συγκινούσαν και ήθελα να τα αναπαριστώ με ρεαλισμό και ακρίβεια. Τα “αυθεντικά” κοστούμια (βασισμένα σε φωτογραφίες τους) και το “περιβάλλον” των δύο σπουδαίων ζωγράφων Λωτρέκ και Μοντιλιάνι με αυθαίρετο αναχρονισμό, αφού δεν συνυπήρξαν, καθώς και οι μορφές γνώριμών μας αλλά και διάσημων “μπεκρήδων” (οινόφυλγες), ας είναι μια μικρή σπονδή στο πνεύμα τους, στο έργο τους, στη μνήμη τους...»

Ο Πέτρος Ζουμπουλάκης γεννήθηκε στην Αθήνα.

Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Γιάννη Μόραλη, με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. σε όλα τα χρόνια σπουδών. Αποφοίτησε με πολλές διακρίσεις. Μετά την αποφοίτησή του από το

εργαστήρι ζωγραφικής σπούδασε Σκηνογραφία, Διακόσμηση και Διαφήμιση στο Φροντιστήριο της Α.Σ.Κ.Τ. κοντά στον Βασίλη Βασιλειάδη, με διακρίσεις επίσης. Μελέτησε τη Βυζαντινή και Λαϊκή Τέχνη στην Ελλάδα με υποτροφία του Ι.Κ.Υ.

Διοργάνωσε πάνω από εξήντα ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα ενώ έλαβε μέρος σε πολλές σημαντικές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Εκπροσώπησε την Ελλάδα στις σημαντικότερες διεθνείς Biennale και Foires.

Παράλληλα με τη ζωγραφική εργάστηκε για το θέατρο και τον κινηματογράφο φιλοτεχνώντας σκηνικά και κοστούμια. Συνεργάστηκε με κρατικά θέατρα και ελεύθερους θιάσους. Δίδαξε καλλιτεχνικά μαθήματα στα ΤΕΙ Αθήνας, Σχολή Διακοσμητών ΑΤΟ-Δοξιάδη, Σκηνογραφία στις Σχολές Βακαλό κ.ά.

Έργα του βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη, στις συλλογές των Υπουργείων Παιδείας και Πολιτισμού, στα Μουσεία Περίδη και Βορρέ, καθώς και στις συλλογές των Τραπεζών: Εθνικής, Alpha Bank, Εμπορικής, Αγροτικής, Ιονικής, Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και σε άλλες ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές και μουσεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Επίσης σε Πινακοθήκες πολλών Δήμων της χώρας καθώς και στην Πινακοθήκη της Βουλής. Το 2011 βραβεύθηκε από την Ακαδημία Αθηνών για το σύνολο του έργου του.

Τα κρασιά την ημέρα των εγκαινίων είναι ευγενική χορηγία του κυρίου Γιώργου Κοκκοτού.

KOKOTOS ESTATE

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ (Φεβρουάριος 2023) Με την παράκληση της δημοσίευσης.

ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΡΓΩ

ΝΕΟΦ. ΔΟΥΚΑ 5, 106 74 ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΤΗΛ: 2107249333, FAX: 2107249777 / email: alexiaserezi@gmail.com
website: www.argo-gallery.gr